

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. december 2010
Kontor: Civil- og Politiafdel-
lingen
Sagsnr.: 2010-150-2041
Dok.: JEE43778

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 381 (Alm. del), som Folke-
tingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. november 2010.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Lars Barfoed

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 381 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes uddybe sine udtalelser, der er citeret <http://www.dr.dk/Nyheder/Politik/2010/11/22/193725.htm> om at "det er ikke rigtigt, at ens telefon kan blive aflyttet uden en dommerkendelse"; herunder om det betyder at ministeren kan meddele at forsvarsministeren og forsvarrets efterretningstjeneste ikke benytter den mulighed, der er i Forsvarslovens § 17 for at foretage aflytning uden dommerkendelse og ikke har gjort det i de sidste 9 år, hvor Danmark har deltaget i krig i Afghanistan?”

Svar:

Der er tale om en kommentar fra min side til nogle udtalelser fra min partifælle Henriette Kjær, der var citeret for at have givet udtryk for, at hun havde ”det dårligt med dele af terrorlovene” og ”ikke brød sig om, at ens telefon kan blive aflyttet uden dommerkendelse”.

Jeg opfattede i den forbindelse udtalelserne fra Henriette Kjær som rettet mod indholdet af regeringens to såkaldte anti-terrorpakker (lov nr. 378 af 6. juni 2002 og lov nr. 542 af 8. juni 2006). I min kommentar gav jeg på den baggrund udtryk for, at der ikke med de to anti-terrorpakker er skabt mulighed for at aflytte en telefon uden dommerkendelse.

Jeg var i den forbindelse inde på den ændring af retsplejelovens § 783, der blev gennemført med anti-terrorpakke II. Med ændringen blev der indsat en ny bestemmelse (som § 783, stk. 2), hvorefter der – hvis en efterforskning omhandler en overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 (om terrorisme mv.) – i rettens kendelse om telefonaflytning og teleoplysning ud over bestemte telefonnumre kan anføres den person, som indgrebet angår (”kendelse på person”). En sådan kendelse gør det muligt at fortsætte aflytningen uden indhentelse af ny retskendelse, selv om den pågældende skifter telefonnummer.

Der er således ikke med anti-terrorpakkerne skabt adgang til aflytning af en telefon uden dommerkendelse. Ændringen indebar derimod en forenkling af proceduren for indhentelse af retskendelse til iværksættelse af indgreb i form af telefonaflytning og teleoplysninger.

Jeg kan supplerende oplyse, at det følger af retsplejelovens § 783, stk. 4, at politiet uden forudgående retskendelse kan træffe beslutning om at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden, hvis indgrebets øjemed ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes (indgreb ”på øjeme-

det”). I så fald skal politiet imidlertid snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet kan godkendes, samt om det kan oprettholdes, og i bekræftende fald for hvilket tidsrum. Muligheden for indgreb på øjemedet fandtes også forud for anti-terrorpakke I og II.

Det tilføjes, at jeg i min ovennævnte kommentar ikke forholdt mig til § 17 i forsvarsloven (lov nr. 122 af 27. februar 2001 om forswarets formål, opgaver og organisation m.v.). Efter bestemmelsen kan forsvarsministeren under krig eller andre ekstraordinære forhold – uden retskendelse – bl.a. træffe foranstaltninger som omhandlet i grundlovens § 72 over for telefonsamtaler, postforsendelser og anden kommunikation. Det bemærkes, at bestemmelsen i forsvarslovens § 17 svarer til den dagældende bestemmelse i § 7 i lov nr. 909 af 8. december 1993 om forswarets formål, opgaver og organisation m.v. (der igen svarede til bestemmelser i den tidligere lovgivning om forswarets organisation). Bestemmelsen i § 17 i forsvarsloven var ikke berørt af de to anti-terrorpakker.